

**UNGARISCHER SEELSORGEDIENT DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT**

Wien 1., Dorotheergasse 16, honlap: <http://becsi.reformatusok.com/> e-mail: bemaref@gmail.com
Karvansky Mónika lelkész tel.: +43 699 188 780 68

*„...A messzeségben is megjelent az Úr:
Örök szeretettel szerettelek, ezért vontalak magamhoz hűségesen.”(Jeremiás 31,3)*

Kedves Testvéreink!

Istentiszteleteink rendje a 2014. esztendő karácsonyi ünnepkörében:

**2014. december 14. du. 17 óra: 3. Advent - Istentisztelet,
Közös adventi est az
„Europa”-Club tagjaival**

**2014. december 21. du. 17 óra: 4. Advent – Családi istentisztelet,
Gyermekek karácsonyi műsora**

**2014. december 25. du. 17 óra: Karácsonyi istentisztelet,
Úrvacsora**

2015. január 11. du. 17 óra: Újévi istentisztelet

2015. január 18. du. 17 óra: Istentisztelet

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra:

* **Az adventi bibliaórát 2014.12.18-án 18. 00 órától tartjuk a gyülekezeti teremben. Téma: Ki az, aki jön?**

* **December 14-én a szeretetvendégségben segédkező Testvéreket 15.30 órától várjuk a szomszédos lutheránus templom gyülekezeti termében! Szeretettel kérjük Testvéreinket, hogy az adventi ünnepeink szeretetvendégségeit lehetőségük szerint étellel, itallal és kezük munkájával segítsék.**

* **2014. december 25-én 10.30. órai kezdettel tartjuk Linz-Leondingban a karácsonyi istentiszteletünket, mely alkalommal megterítjük az Úr szent asztalát is. Szeretettel hívjuk és várjuk a Felső-Ausztriában élő Testvéreinket. Cím: Haidfelstrasse 6, 4060 Linz-Leonding.**

*Örömben, békeességben, szeretetben teljes adventi napokat és áldott
Karácsonyi Ünnepeket kíván a gyülekezet vezetősége!*

Bécs, 2014. december 8-án

KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR GYÜLEKEZETÜNKBEN

3. ADVENT – ADVENTI ÜNNEP AZ „EUROPA”-CLUB TAGJAIVAL

Hagyományos, közös adventi, elő-karácsonyi koncertre és ünnepségre hívjuk minden kedves Testvérünket 2014. december 14-én 17.00 órákor templomunkba.

Adventi istentiszteletet követően ünnepi hangversenyt ad a

VIOLINCELLO-TRIO

Wolf Anna, Bornemissza Csaba és Attila csellójátékában felcsendülnek

Haydn, Popper, J.S. Bach és Vivaldi művei.

A jánossomorjai **CANTO EXCOLO** kamarakórus 18.00 órától karácsonyi dallamokat énekel **Szabó Attila** kórusvezető vezényletével.

A templomi ünnepet követően a szeretetvendégség megterített asztalai körül ünnepelünk tovább a szomszédos lutheránus templom gyülekezeti termében.

4. ADVENT – CSALÁDI ISTENTISZTELET

*„Egy csillag útnak indul, egy istálló pedig az ember álmain túl csodával megtelik“
Füle Lajos: Karácsony*

Szeretettel hívjuk Testvéreinket 2014. december 21-én 17.00 órai kezdettel családi istentiszteletünkre, melynek keretében a gyermekek karácsonyi műsorral örvendeztetnek meg bennünket.

Ünnepeljünk együtt gyermekeinkkel, hálát adva az Úrnak érettük és áldást kérve Istentől a családi kötelékekért, melyek családokat, generációkat kötnek egybe a szeretet jegyében.

Kedves szülők és gyermekek! A karácsonyi műsor próbája 2014.12.14-én 17.00 órától lesz a gyülekezeti teremben, a főpróbára pedig 2014.12.21-én kerül sor 16.00 órától a templomban.

Áldott, örömteljes Karácsonyt és békés, boldog Újesztendőt kívánunk Testvéreinknek!

SZERETETSZOLGÁLAT ADVENTBEN

„De tanulják meg a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elől ott, ahol sürgős segítségre van szükség, nehogy gyümölcstelenek legyenek.” (Tit. 3,14)

Kedves Testvérek!

2014. karácsonyi ünnepkör idején újra diakóniai, karitatív gyűjtést hirdetünk a bécsi és linzi gyülekezeteinkben. Egy erdélyi magyar református lelkészt, a 63 éves paptamási lelkipásztort, nt. Bereczki Andrást szeretnénk támogatni, akinek sürgősen térdműtetre van szüksége.

A pénzadományokat Bécsben az adventi istentisztelet után van lehetőség átadni munkatársainknak. A 2014. december 14-i istentisztelet perselypénzének teljes összegét erre a célra ajánljuk fel. Linzben a karácsonyi istentisztelet alkalmával adhatják át az adakozó Testvérek adományait. A diakóniai gyűjtés a karácsonyi istentisztelettel zárul majd. Az adakozás alkalmával gondoljunk arra, hogy a gyűjtés jó célt szolgál és egy szükségben levő férfitestvérünknek nyújtunk segítő kezet a keresztényi szeretet jegyében.

Az Úrra kérlek benneteket Testvéreim, hogy a Szentírás felszólítását a szeretetszolgálatra és keresztyén felmenőink példáját szem előtt tartva a karácsonyi ünnepkörben figyeljünk arra, hogy segítő cselekedetünk, adakozásunk szívből, szeretetből történjék. Isten a világot az ő szeretetével ajándékozta meg, mikor Fiát a földre küldte. E szeretet iránti hálaadás indítsa kezünket, szívünket és elménket mások megsegítésére, a Testvér javára és Isten nagy nevének dicsőségére.

Az Úr áldja meg a jókedvű adakozót mennyei dicsőségének tárházából gazdagon.

* * *

F E L H Í V Á S – A Lelkigondozó Szolgálat éves fenntartói járuléka

Kedves Testvéreink, gyülekezeti tagjaink!

A keresztyén felelősségvállalás jegyében felhívjuk figyelmeteket gyülekezetünk támogatására. Továbbra is saját felelősségünk, hogy gyülekezetünk és szolgálatunk működését biztosítsuk, hogy Isten igéjét magyarul hallgathassuk és a gyülekezet közösségében magyarul imádkozzunk. A mellékelt befizető számlán várjuk és előre is köszönjük a gyülekezet működésére megajánlott önkéntes támogatást, Isten dicsőségére szánt adományokat. Lehetőség van banki utalással is Szolgálatunk számlájára küldeni a fenntartásra szánt hozzájárulásokat:

Bank Austria, IBAN: AT18 1100 0095 2356 0200; BIC: BKAUATWW

Ungarischer reformierter Seelsorgedienst in Österreich; „Spende/2014”

Az év végéhez közeledvén szeretnénk megköszönni mindnyájatoknak a támogatást, a segítséget és munkavállalást, amit az év folyamán az ausztriai magyar református diaszpóra érdekében vállaltatok. **Isten gazdag áldását kérve, áldott ünnepi készülődést kívánunk gyülekezetünk minden tagjának!**

**Karácsonykor: Harangok zúgnak,
Szent igék szólnak, Imádság szárnyán,
Szívek vágyán, Zsoltárok hangján,
Szeretet hídján, Bocsánat útján
Mennyben jár az ember.**

Dömötör Tibor: Karácsony

A BÉKESSÉG CSENDJE

„Mert így szól az én Uram, az Úr: „A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok, inkább ezt mondjátok: Nem úgy lesz az, hanem lóháton vágatunk! Hát majd vágatnotok kell! Gyorsan akartok hajtani? Hát majd gyorsak lesznek üldözőitek! ...nem marad más belőletek, csak egy jelzőpózna a hegytetőn és egy zászlórúd a halmon. De még vár az Úr, hogy megkegyelmezhessen, még hallgat, hogy irgalmazhasson.

Mert bár ítélő Isten az Úr, boldogok mindazok, akik benne reménykednek.”

(Ézsaiás 30,15-18)

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A templom falain kívül advent idején is zajos a világ, hangosak a város utcái, nincs igazi csendesség, nincs higgadtság, nincs béke és nincs igazán Istenbe vetett bizalom sem az ünnep közeledtével. Egy kedves ismerősöm mondta, hogy kissé zaklatott lelki állapotban van, mert sok a munka, sok a teljesíteni való még az év vége előtt, közben a családnak szervezni kell az ünnepet, hogy minden a helyén és rendben legyen. Meg is fogalmazta, hogy milyen szép és jó lehetett a régebbi világban, amikor az emberek a késő őszi munkákat befejezték és a téli délutánok, esték már nyugodtabb időszakot nyújtottak a családnak. Volt idő a családi otthonokban a közös beszélgetésekre, a másakra figyelésre, lélekben-szívben felkészülni az ünnepi napokra.

Úgy gondolom, hogy az emberek többségének ma hasonló az élete. Vágyva vágyja a pihenést, a nyugalmat, a lelki csendességet, de a világ, a hivatás, a rohanás elrabolja ezt az ember életének napjaitól.

Most bennünket is megállít Istennek Igéje, melyet Ézsaiás próféta írt és a mi adventi napjainkba is üzeni:

„A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek!”

Az Istenre figyelés, a higgadt csendesség, a lelki béke, az Úrba vetett bizalom erőt adna nekünk. Megtöltené az adventi és ünnepi napokat azzal az igaz és valódi tartalommal, amiről szólnia kellene az ünnepre készülésnek és az egész ünnepnek. Isten igéje megmondja, hogy mi segítene az emberen, rávilágít arra, hogy mitől nyugodna meg lelke is. Az ige azonban egyben ki is jelenti:

„de ti ezt nem akarjátok! Inkább azt mondjátok: Nem úgy lesz az, hanem lóháton vágatunk!”

Így van ez a 21. század emberének életében is, mint ahogyan volt több ezer évvel ezelőtt Izrael népének az életében, mikor az Asszír birodalom fenyegette őket. Kapkodtak mindenhez, szövetségesnek hívták Egyiptomot, aki elárulta őket. Üldözőik előtt lovakon kellett vágatniuk. Ahogyan az ige mondja,

„ha gyorsan akartok hajtani, akkor gyorsak lesznek üldözőitek is! ...úgy elfuttok, hogy nem marad más belőletek, csak egy jelzőpózna a hegytetőn és egy zászlórúd a halmon.”

Nem Istentől kérték és várták a szabadítást, hanem olyantól, aki elárulta őket.

Vajon ma milyen gyorsan kell hajtania a 21. század emberének, hogy a világ tempóját követni tudja? Közben észre sem veszi, hogy fárad, egyre csak fárad. Majd jönnek a kimerültségből származó súlyos betegségek, jönnek a visszafordíthatatlan megbetegedések és jön a végszó: késő. Előbb kellett volna lassítani, csendben lenni, Jézus Krisztus felülről jövő békességét megélni. Mert az eredmény végül nem más, mint egy intő jelzőpózna, egy halmon széltől tépett zászlórúd. Tehát az eredmény a pusztulás. Pedig lehetett volna belőle szabadítás, kiteljesedés, tartalmas élet.

Ez az Ézsaiási igeszakasz még az ünnep elején Isten Igéje által mutasson utat. Mutassa meg számunkra a helyes irányt, a jó irányt, amelynek jó eredménye lesz majd. A Károli biblia fordítása még jobban visszaadja azt, hogy mit üzen Isten az Ő népének. **„Megtérve és megnyugodva megmaradhattatok volna, csöndességben és reménységben erősségeitek lett volna.”**

Az ige üzenete, hogy az Isten előtt való elcsendesedés megajándékozza az Istenhez térő gyermeket. Olyan erőforrássá válik az életében, mely a stresszes, túlhajszolt emberi életet megnyugtatja, békessé teszi. Az Isten előtti elcsendesedés kivonhat a világ hangzavarából, kuszaságából, bizonytalanságából. Mindezt olyan bizonyosságra cseréli fel, mely reményt gyűjt az ember szívében.

Azt mondja az ige is, hogy a reménységben megmaradhattatok volna. Ebben a reménységben van a mi megmaradásunk. Abban a reménységben, mely az Isten előtti csendességben válik egyre világosabbá, egyre érthetőbbé, egyre élhetőbbé ebben a hajszolt világban.

Advent az jelenti, hogy Krisztus újra eljön, hiszen azt ígérte nekünk: „ismét eljövök majd.”

Ez az a reménység, mely biztos fundamentum, amely nem inog meg soha. Mert ez isteni ígélet, melynek érvényessége akkor jár le, ha beteljesedik majd. Tehát az ígélet valósággá válik!

Állítsuk szembe testvéreim Isten ígéletét az emberi ígérgetésekkel! Amikor elhangoztak Ézsaiás szavai, akkor Izrael népe hitt Egyiptom vezetőinek ígéletében és hitte, hogy katonáik majd megvédik őket az Asszíroktól. Ennek az ígéletnek szinte teljes pusztulás lett vége. *Maradt egy jelzőoszlop, vagy egy zászlórúd.*

De gondoljunk csak a mai világ és ember hamis ígéréteibe. Nagy többségben ugyanúgy, mint egykor Egyiptom, csak a maga nyereségét, hasznát lesi, nem pedig egy nép megmentését kívánja. És mi az eredmény?! Elveszett életek, tönkrement egzisztenciák, bizonytalan holnapok, alap és cél nélküli életek.

És már talán nincs is lassan olyan, aki elmondhatja ezeknek az embereknek, hogy **Isten előtti csendességben és reménységben megmaradásotok van.**

Testvéreim, milyen csodálatos az, amikor a csendességben megcsendül a csend. Mikor az ember által nem érzékelhető, láthatatlan világból valami betör a látható és valós emberi életbe.

Mekkora fordulatokat, szabadulásukat, Istenhez téréseket hoznak ezek a pillanatok, percek, órák, adventi napok, ünnepi napok. Milyen magasan lobog ilyenkor az emberben a reménység lángja. És erre vár az Úr, hogy megkegyelmezessen, hogy irgalmazhasson – mondja az Ézsaiási ige. Kijelenti még azt is, hogy **boldogok mindazok, akik benne reménykednek.**

Ezért nagyon fontos az ember életében a csend, hogy ebben meghallhassa Isten hozzá szóló szavát, megérthesse intéseit, elfogadhassa vezetését, feltöltekezzen a felülről alászálló békességgel és erővel.

Figyeljünk arra advent idejében, hogy az ünnepre készülésünket ne vonja el a világ háborgása és csalfa ígéretei! Mert ha ezeknek a zavaró tényezőknek utat engedünk a felkészülésnek, a várakozásnak idején, akkor mit várunk, milyen ünnepünk lesz? Akkor másra nem számíthatunk az ünnep megélésében sem, csak a külsőségek talmi, hamis értéktelenségére, melyek megrabolják a kísértő munkája által az ember életét attól, hogy igazán Istenére figyelhessen, ünnepet szenteljen, igaz karácsonya legyen. Az igazi ünnepben érthetővé válna, hogy Isten Krisztusban olyan közel jött a világhoz, hogy ennél alább már nem is hajolhatott volna. Így mentve meg az elveszettet, a kivetettet, a stresszes élet miatt leamortizált embereket.

Nézzünk hittel és reménységgel a láthatatlan világ valóságába és tapasztaljuk meg azt, hogy a menny együtt ünnepel ezzel a világgal! Így élhetjük meg azt is, hogy **az emberek szívében lakozást vesz a békesség és az isteni jóakarát megmenti életét.**

Tehát Testvéreim most két út áll előttetek. Az egyik a megtérés, a megnyugvás, a csendesség és a reménység útja, mely erősségeket lehet. A másik pedig a lóháton vágatás útja, mely átvágat az ünnepen is úgy, hogy nem tapasztalja meg a lóhalálában vágató azt, amikor az ünnep csendjében megcsendül a láthatatlan világ mennyei kórusa is, hirdelve az Örömhírt, az Evangéliumot, hogy **„született néktek a megtartó”**. Eljött erre a világra az a megtartó, aki nem kiált, és nem lármáz, csak szelíden szól, szelíden néz, szelíden hívogat. A megrepedt nádszálat, a megtört életet nem töri ketté, a pislákoló gyertyabelet, az alig pislákoló emberi hitet nem oltja el.

Legyen olyan ünnepünk Testvéreim, amikor mindezt megélhetjük, megtapasztalhatjuk és megérezhetjük. Így teljék meg igazi tartalommal várakozásunk, készülésünk és csendességünk. Mindezek erőt adnak nekünk.

Az Isten előtti csendesség nem fog megrabolni bennünket úgy, mint ez a világ, hanem meggazdagít. Nem tépi szét a kötelékeket, hanem szorosra köti. Nem vesz el erőnkől, nem követel, hanem ajándékot ajándéokra halmoz a mi életünkben is. Csodálatos ilyen isteni ígérettel várni az ünnepre. Csodálatos megélni azt, hogy várja az Úr irgalmasan, hogy minél többen az igazi ünnepet ülhessék meg templomaikban és a családi otthonokban.

Végül, de nem utolsó sorban, pedig ha ez megtörténik, akkor boldognak mondd minket ez az ige. Vágyjuk ezt a boldogságot! Mert hát ki ne szeretné boldogan eltölteni a várakozásnak és az ünnepnek napjait? Így reménykedjünk továbbra is a mi Urunkban és Istenünkben, hogy ebből a reménységből fakadó boldogságot megélhessük majd szeretteinkkel, gyülekezetünkkel, egymással. Ezzel biztasson bennünket a Zsidókhoz írt levélnek ígéje is:

„A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett.” Ámen.
Adventi prédikáció elhangzott 2013. 2. advent vasárnapján

Karvansky Mónika, református lelkipásztor